

[Finansministeren.]
af den pågældendes danske tjenestemandspensionsrettigheder.

Lovforslaget indeholder som følge heraf en bestemmelse, hvorefter der — mod bortfald af en tjenestemand's ret til opsat pension — til Fællesskaberne kan ske overførsel af et beløb, der for hvert pensionsalderår udgør 5 pct. af den pensionsgivende lønningsindtægt på fratrædelsestidspunktet som tjenestemand i staten, folkeskolen og folkekirken med tillæg af 0,15 pct. af de samme lønde for hvert fulde år, ansættelsen som tjenestemand i staten m. v. er sket efter det fyldte 25. år.

Overførselsbeløbet er beregnet efter tilsvarende principper som de beløb, der med finansudvalgets tilslutning kan indgås aftaler om overførsel af mellem staten og kommuner m. v. ved individuelle overgange af tjenestemænd fra staten m. v. til stillinger på tjenestemandsvilkår i kommunerne m. v.

Lovforslaget indeholder endvidere en bestemmelse om, at finansministeren efter indhentet udtalelse fra lønningsrådet kan bestemme, at der ved ansættelse af en tjenestemand i staten m. v. i dennes pensionsalder kan medregnes den tid, i hvilken den pågældende efter sit fyldte 25. år har været ansat som tjenestemand under De europæiske Fællesskaber, under forudsætning af, at der fra Fællesskaberne sker overførsel til statskassen af den aktuarmæssige værdi af den pågældendes pensionsrettigheder under Fællesskaberne, eller at der fra den pågældende selv sker indbetaling af den udtrædelsesgodtgørelse, som han måtte have fået udbetalt ved sin fratræden fra stillingen i Fællesskaberne.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og dertil hørende bemærkninger, skal jeg anbefale forslaget til folketingets velvillige behandling.

Jeg skal dernæst tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om statens finansår*.

Lovforslaget indebærer en omlægning til kalenderåret af statens finansår, der i dag løber fra 1. april til den følgende 31. marts. Det er klart forudsat af forfatningskommissionen forud for grundlovsrevisionen i 1953, at en ændring af finansårets tidsmæssige

placering kan ske, uden at en grundlovsændring er påkrævet.

Begrundelsen for forslaget er primært det hensigtsmæssige i, at stat og kommuner anvender samme finansår. En intensivering af det påbegyndte budgetsamarbejde mellem staten og kommunerne vil blive vanskeligere i en situation, hvor statslige og kommunale budgetter og regnskaber vedrører forskellige tidsperioder. I det hele vil omlægningen lette informationsformidlingen stat og kommuner imellem og tillige koordineringen af den samlede offentlige planlægningsvirksomhed.

Af administrative og tidsmæssige årsager vil omlægningen af statens finansår først kunne ske pr. 1. januar 1979.

Ændringen indebærer en række andre fordele. Skatteåret og finansåret vil være sammenfaldende efter omlægningen, hvilket betyder, at usikkerheden omkring skønnet over skatteindtægterne formindskes. Desuden vil omlægningen lette udarbejdelse af oplysninger om statsbudgettet på kalenderårsbasis. Det drejer sig dels om oplysninger i forbindelse med Danmarks deltagelse i internationale organisationer, dels om opgørelser for den offentlige sektor til indregning i nationalregnskabstallene.

En ændring af finansåret til kalenderåret vil medføre visse konsekvenser for såvel folketingets som regeringens og administrationens arbejde; bl. a. fremrykkes tidspunktet for fremsættelse af forslag til finanslov og dermed også behandlingen af finanslovforslaget.

I det foreliggende lovforslags bemærkninger er konsekvenserne for folketingets arbejde omtalt under anvendelse af forskellige forudsætninger. Afgørelsen af, hvilken tidsmæssig procedure man i forbindelse med omlægningen af finansåret vil beslutte for folketingets behandling af forslag til bevillingslove, ligger hos folketinget. Regeringen finder det mest hensigtsmæssigt, at forslag til finanslov fremsættes i juni måned inden tingets hjemsendelse under hensyn til, at der herved gives folketinget, herunder specielt finansudvalget, bedre tid til behandlingen, samt til, at en ekstraordinær indkaldelse af tinget i august måned herved undgås.

Regeringen er imidlertid parat til at drøfte fremsættelsestidspunktet med folketinget.

[Finansministeren.]

Som omtalt agtes omlægningen iværksat pr. 1. januar 1979. Forslaget indebærer således, at det finanslovforslag, der skal vedtages inden 31. marts 1978, alene vil omfatte perioden 1. april - 31. december 1978. Til overgangsbudgettet vil blive knyttet budgetoverslag for de følgende 3 kalenderår.

Med henblik på udarbejdelse af retningslinier for budgetteringen for overgangsåret og budgetoverslagsårene vil finansministeriet i samarbejde med ressortministerierne detaljeret gennemgå de enkelte bevillingskonti for at kortlægge de tidsmæssige forudsætninger for bevillingernes anvendelse.

De nødvendige ændringer i love, i hvilke der er optaget bestemmelser, som bygger på finansårets nuværende placering, vil blive forelagt folketinget i et samlet lovforslag.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til folketingets velvillige behandling.

Boligministeren (Helge Nielsen):

Jeg tillader mig herved for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om ændring af byggelov*.

I foråret 1975 behandlede folketinget forslag til en ny byggelov, som blev vedtaget i juni måned. Under udvalgsbehandlingen drøftede man forskellige ændringer i nogle af forslagens bestemmelser. Da en ny byggelov skulle vedtages sammen med forslaget til lov om kommuneplanlægning, som samtidig var til behandling i folketinget, og da man ikke kunne nå at færdigbehandle ændringsforslagene, lovede jeg at fremsætte de fornødne ændringsforslag i denne folketings-samling.

De ændringer, som blev drøftet i folketingets boligudvalg, og som ikke blev færdigbehandlet, drejede sig om følgende 3 forhold:

1. En udvidelse af kommunalbestyrelsernes adgang til i henhold til § 4, stk. 2, at kræve sikkerhedsstillelse for udførelse af byggemodningsarbejder til også at omfatte sikkerhedsstillelse for udførelse af bl. a. afskærmningsforanstaltninger, som er fastsat i en lokalplan i henhold til loven om kommuneplanlægning.

2. En udvidelse af § 6, litra d, således at der også for kontor- og erhvervsbyggeri kan optages bestemmelser i bygningsreglemen-

tet, der sikrer, at bebyggelsen kan benyttes af handicappede.

3. En hjemmel til i bygningsreglementet at optage bestemmelser om indretning og udførelse af sundheds- og velfærdsforanstaltninger i erhvervsbyggeriet.

Det er mit indtryk, at der i boligudvalget var overvejende tilslutning til de ovennævnte ændringer. Da det nu fremsatte ændringsforslag er i overensstemmelse hermed, er der næppe grund til, at jeg ved denne lejlighed går ind på enkeltheder i lovforslaget, men skal indskrænke mig til at henvise til bemærkningerne til lovforslaget.

Som man vil erindre, blev den særstilling, som efter den tidligere byggelov gjaldt for landbruget, ophævet ved den ny byggelov. Men loven indeholder hjemmel til at fastsætte begrænsninger, såvel materielt som administrativt, i byggelovgivningens anvendelse på bestemte arter af bebyggelse. I relation til landbrugsbyggeri er der optaget følgende passus i boligudvalgets betænkning over lovforslaget (Folketingstidende 1974-75 tillæg B. sp. 749):

„Der har i udvalget været udtrykt nogen betænkelse ved forslaget om at ophæve den gældende lovs bestemmelser om, at jordbrugservhvervenes avls- og driftsbygninger i princippet er undtaget fra bygningslovgivningens krav. Boligministeren har heroverfor henvist til, at der efter forslaget fortsat vil være adgang til at fastsætte lempeligere regler for avls- og driftsbygningerne. Som nævnt i bemærkningerne til lovforslaget er det ministerens hensigt at forhandle herom med de landøkonomiske foreninger. Boligministeren har over for udvalget bekræftet, at formålet med bestemmelserne først og fremmest vil være at sikre et forsvarligt niveau i relation til bygningernes stabilitet, brandsikkerhed og afløbsforhold. Udvalget er endvidere af den opfattelse, at der bør tilstræbes ensartet byggesagsbehandling for landbrugsbyggeri af denne art i landzoner.“

I overensstemmelse hermed nedsatte boligministeriet efter lovens vedtagelse en arbejdsgruppe, som behandler spørgsmålet om, i hvilket omfang byggelovgivningen skal finde anvendelse på landbrugets avls- og driftsbygninger, og jeg kan oplyse, at arbejdsgruppen regner med at afslutte sit arbejde omkring årsskiftet, således at der i